

عنوان مقاله:

اکو توریسم راهبردی در جهت توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین همایش منطقه ای توسعه پایدار منابع طبیعی در حاشیه جنوب دریای خزر (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فاطمه زارعیان - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته مرتعداری دانشگاه آزاد اسلامی و

خدیجه غلام پور اهنگر کلائی - دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته مرتعداری دانشگاه آزاد اسلامی و

خلاصه مقاله:

اکو توریسم مفهومی است که در دهه 1960 همزمان با جنبش‌های زیست‌محیطی آغاز شد و در گزارش کمیسیون برتلند اولین دستور کار برای آن تدوین شد. اکو توریسم این قابلیت را دارد که در کنار ایجاد درآمد برای روستاییان به فرصت‌های محیطی کمک کند و نیز می‌تواند در پویایی اقتصاد نواحی روستایی مؤثر باشد می‌توان از آن به عنوان یکی از فاکتورهای مؤثر در دستیابی به توسعه پایدار نام برد. به خود توریسم گزینه‌ها شاخص بخش گردشگری است که باید در نظام برنامه‌ریزی گردشگری و زیست‌محیطی کشور مورد توجه قرار گیرد. همچنین یک کاربری سازگار با طبیعت است که می‌تواند بالقوه طبیعی و ویژگی‌های فرهنگی را به سرمایه‌های بالفعل تبدیل کند. قرن بیستم همراه با دگرگونی‌ها و تحولات عمیق سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و علمی درون خود به عنوان سده انقلاب جهانی توریسم است و پیش‌بینی می‌شود که این پدیده در سال‌های آینده عنوان بزرگ‌ترین بخش تجارت معرفی خواهد شد. اکو توریسم به عنوان ابزاری برای حفاظت و بالا بردن سطح کیفی زندگی مردان محلی جایگاه ویژه‌ای کسب کرده است و برای اینکه به ابزار جهانی برای توسعه پایدار تبدیل شود نیازمند تحقیقات جامع در زمینه مراکز گردشگری، مدیریت با کارایی بالا و نیز سرمایه‌گذاری است. برای کاهش موانع پیش روی این صنعت نرسیدن پایداری نیازمند برنامه‌ریزی کوتاه مدت، بلندمدت برای اجتناب از تهدید منابع، مدیریت محیط 20، مشارکت محلی، تدوین قوانین زمین و ملک و اجرای آن و برنامه‌ریزی واقع‌بینانه پیشنهاد می‌شود.

کلمات کلیدی:

اکو توریسم ، توسعه پایدار، گردشگری، اکو توریسم پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/172803>

